

7. MODLITWA DZIĘKCZYNIENIA

Jak Ewangelie opisują dziękczynną modlitwę Jezusa? Kiedy taką modlitwę wypowiadał? Jakie ona ma znaczenie w życiu? Z tymi pytaniami wchodzimy w kolejne spotkanie na temat modlitwy Jezusa.

Myśli do homilii

1. Światło słowa płynące z czytań mszalnych danej niedzieli.

2. *Wprowadzenie.* W poprzednim spotkaniu rozważaliśmy teksty mówiące o modlitwie uwielbienia, jaką przeżywał Jezus. Uwielbiamy Boga całym naszym życiem i wypowiadamy również słowa modlitwy pochwalnej, gdyż godzien jest Bóg, aby Go uwielbiać. Dziś wpatrzmy się w Jezusową modlitwę dziękczynienia.

3. *Modlitwa dziękczynienia.* Modlitwa Izraela pełna była hymnów wdzięczności. Święte Księgi wyrażają wiarę, że Bóg wszystko stworzył, że ukochał człowieka i że prowadzi go z miłością przez życie. Pan Jezus nie tylko znał te pieśni dziękczynne, ale ubogacał je swoim własnym dziękczynieniem, które było doskonalsze od wszystkich innych. On w czasie publicznej działalności mówił: „Ojciec dał mi wszystko” (por. J 13,1), „Mówię to, czego mnie Ojciec nauczył” (J 8,28), „Ojciec jest ze Mną” (J 8,29), „Ojciec miłuje Syna i wszystko oddał w Jego ręce” (J 3,35). Słowa Jezusa wyrażają najbardziej osobiste doświadczenie. On umiał dostrzec wszystkie dary Ojca, zarówno te widzialne, jak otaczający świat, jak i te duchowe, których było jeszcze więcej i miały wyjątkowe znaczenie.

To jest pierwsza „lekcja”, jaką Jezus nam daje w kształtowaniu postawy dziękczynienia i uczenia się modlitwy dziękczynnej. Chodzi o świadomość obdarowania, o dostrzeganie Bożej hojności, o postawę, którą św. Paweł Apostoł wyraził słowami: „Cóż masz, czego byś nie otrzymał? A jeśliś otrzymał, to czemu się chełpisz, tak jakbyś nie otrzymał?” (1 Kor 4,7).

Wpatrując się w modlitwę Jezusa, która płynęły do nieba każdego poranka i każdego wieczoru, rozważmy również szczególne modlitwy Jezusowego dziękczynienia, zapisane przez Ewangelistów. Jest ich kilka, a w każdej z nich odnajdujemy ważne pouczenie.

Pierwsza sytuacja, to cud rozmnożenia chleba. Jezus bierze do ręki chleb i trzymając go w dłoniach wypowiada dziękczynienie. Być może widział taką postawę w swoim domu w Nazarecie, gdy Jego Matka lub św. Józef brali do ręki chleb i wypowiadali błogosławieństwo dziękując Bogu za dar chleba. Gdy czyni to Jezus chcąc nakarmić rzeszę słuchających Go ludzi, daje nam wzór dziękczynienia wypowiadanego wtedy, gdy trzymamy chleb w dłoniach, gdy chcemy nakarmić siebie i innych, gdy myślimy o tym, co jest potrzebne do codziennego życia. W modlitwie „Ojcze nasz” prosimy o chleb powszedni, a trzymając w rękach chleb, dziękujemy. Jest to dziękczynienie za całe dzieło stworzenia.

Ten sposób działania Jezusa nabrał jeszcze większego znaczenia, gdy wziął On do ręki chleb w czasie Ostatniej Wieczerzy. Tu również wypowiada dziękczynienie, a potem łamiąc chleb, daje go uczniom. Nie jest to już jednak zwykły chleb, lecz Jego Ciało. On sam ukrył się w tym znaku i sam stał się Chlebem. W Wieczerniku dziękuje Ojcu niebieskiemu za dzieło odkupienia, za wyzwolenie ludzi z grzechu, które dokona się za sprawą Jego męki i zmartwychwstania, za zbawczy plan Ojca, który karmi swoje dzieci Chlebem życia. Dziękczynna modlitwa Jezusa trwa w Eucharystii. Jest ona najświętszą Ofiarą, kryjącą w sobie wszystkie tajemnice, ale w swej nazwie najbardziej wyróżnione jest właśnie dziękczynienie, gdyż słowo „Eucharystia” ma takie właśnie znaczenie. Uczmy się przeżywać każdą Eucharystię w taki właśnie sposób. Niech wznosi się ku Ojcu niebieskiemu dziękczynienie, nie tylko z serca Jego umiłowanego Syna, Jezusa Chrystusa, lecz także z naszych serc, które są z Nim ściśle zjednoczone i wraz z Nim dziękują Ojcu za wszystkie dary. Są one niezliczone i wielkie na miarę wielkości Boga.

Ewangelieci przekazali nam jeszcze jedną dziękczynną modlitwę Jezusa. Wypowiedział ją stojąc przed grobem Łazarza. Tam „wzniósł oczy do góry i rzekł: «Ojcze, dziękuję Ci, żeś mnie wysłuchał. Ja wiedziałem, że mnie zawsze wysłuchujesz. Ale ze względu na otaczający Mnie lud to powiedziałem, aby uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał»” (J 11,41-42). Jezus dziękuje za to, że Ojciec wysłuchał Go teraz, wskrzeszając Łazarza i że wysłuchuje Go zawsze. Powiedział to ze względu na nas. Chciał nam pomóc uwierzyć, że Ojciec nas również wysłuchuje, ale według swej boskiej mądrości i miłości. Chciał nas również pouczyć, abyśmy najpierw dziękowali za otrzymane już dary.

Taka jest cecha charakterystyczna wszystkich trzech modlitw dziękczynnych Jezusa, o których piszą Ewangelista. Najpierw wypowiadał dziękczynienie, potem dokonywał się cud. Jesteśmy przyzwyczajeni raczej do innego działania. Najpierw prosimy, a potem dziękujemy. Pan Jezus zmienia kolejność tej modlitwy. Zaczyna się od dziękczynienia. Potem dzieją się cuda. Doświadcza ich również każdy człowiek, który umie dziękować z serca za wszystko.

Tak czynią małżonkowie, gdy zamawiają Mszę na jubileusz małżeństwa. Zazwyczaj intencja brzmi: „Msza dziękczynna z prośbą o dalsze błogosławieństwo”. Najpierw jest dziękczynienie i słuszenie. Jest za co dziękować. Im więcej wdzięczności, tym bardziej serce człowieka jest otwarte na przyjęcie nowych darów, które są zawsze bardzo hojne. Możemy tę regułę odnieść także do naszej codzienności. Najpierw dziękuję za miniony dzień, a potem proszę o łaski potrzebne w następnym dniu. Im wyraźniej dostrzegam Bożą opiekę i hojność Jego darów, tym bardziej wydłuża się dziękczynienie, a prośba jest pełnym zaufaniem powierzeniem się Bogu.

Bądźmy ludźmi pełnymi wdzięczności. Niewdzięczność jest złą postawą, nie tylko w relacjach między ludźmi, lecz jeszcze bardziej w relacji człowieka do Boga. Nie bądźmy ludźmi niewdzięcznymi, lecz tymi, którzy coraz wyraźniej widzą, jak bardzo Bóg ich kocha i jak hojnie ich każdego dnia obdarowuje swoimi łaskami. Wynagradzajmy również Bogu za niewdzięczność naszą i naszych braci.

4. *Zaproszenie do adoracji.* Każdą adorację Najświętszego Sakramentu rozpoczynamy od dziękczynienia za dar uczestnictwa w Eucharystii. Niech to dziękczynienie stanie się jeszcze większe. Ono rośnie w miarę, jak człowiek odkrywa wielkość Eucharystii.

Modlitwa powszechna

Zgromadzeni w imię Jezusa Chrystusa, otwórzmy nasze serca na potrzeby całego świata i w gorliwej modlitwie polecajmy je miłosierdziu Bożemu.

1. Najlepszy Ojcze, dziękujemy Ci za dar Eucharystii. Spraw, aby wszyscy ochrzczeni z radością w niej uczestniczyli.

2. Ojcze pełen miłości, dziękujemy Ci za opiekę nad naszą Ojczyzną. Spraw, aby rozwija się ona pomyślnie i była Tobie wierna.

3. Boże, Dawco życia, dziękujemy Ci za małżonków tworzących wspólnoty rodzinne. Spraw, aby wzrastała ich miłość i umacniała się ich jedność.

4. Miłosierny Ojcze, dziękujemy Ci za dar modlitwy. Spraw, aby dzieci, młodzież i dorośli ochotnie przychodzili na spotkanie z Tobą.

5. Nieśmiertelny Panie, dziękujemy Ci za naszych braci i siostry, którzy już odeszli do Ciebie (szczególnie N.). Obdarz ich radością życia wiecznego.

6. Trzykroć Święty Boże, dziękujemy Ci za łaskę niedzieli. Spraw, abyśmy ją zawsze przeżywali jako dzień święty.

Tobie, Boże, chwała i cześć, i dziękczynienie. Teraz i na wieki wieków. Amen.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu.

Kapłan: Panie Jezu Chryste, przeżyliśmy Eucharystię, która jest dziękczynieniem. Łączyliśmy się z Tobą w dziękczynieniu, jakie składasz Ojcu niebieskiemu za niezwykle dzieło stworzenia, jeszcze wspanialsze dzieło odkupienia i prowadzenie wszystkich do świętości. Trwamy w tym dziękczynieniu i wołamy z głębi serca.

Śpiew, np.: „Dzięki, o Panie, składamy dzięki”.

L1: Uczysz nas, Panie Jezu, modlitwy. Pokazujesz jej moc i piękno. Wyjaśniasz znaczenie modlitwy porannej i wieczornej. Dziś wpatrujemy się w Twoje dziękczynienie skierowane do Ojca niebieskiego. Rodzi się ono ze świadomości obdarowania. Powtarzałeś wiele razy, że wszystko od Ojca otrzymałeś, że On wszystkiego Cię nauczył, że On jest zawsze z Tobą i że wszystko jest Jego darem. Z wielkiego obdarowania rodzi się wielkie dziękczynienie.

L2: Panie, nasz Mistrzu i Nauczycielu, postawiłeś w centrum życia Kościoła wydarzenie, które jest nazwane Eucharystią czyli dziękczynieniem. Wypowiadałeś słowa dziękczynienia przy jej ustanowieniu. Nas zaprosiłeś do uczestnictwa w tej dziękczynnej modlitwie i dziękczynnej ofierze. Chcemy się w nią włączyć i dziękować za niezliczone dary Twojej miłości. Dziękujemy za słowa życia,

które do nas kierujesz, za Najświętszą Ofiarę, którą dla nas uobecniasz, za Komunię Świętą, przez którą się z nami jednoczysz, za wszystkie sakramenty, które przemieniają nasze życie. Dziękujemy za dzieło stworzenia, za świat widzialny i niewidzialny, za ludzi i aniołów, za rośliny i zwierzęta, za ptaki i ryby, za góry i doliny, za rzeki i oceany, za wszystkie Twoje dary. Przyjmij, Panie, naszą dziękczynną modlitwę, którą w ciszy do Ciebie zanosimy.

Modlitwa w ciszy (ok. 2 min.).

Kapłan: Przepraszamy Cię, Panie Jezu, za niewdzięczność, jakiej często doznajesz od nas i od innych ludzi. Ulecz nas z tej choroby. Pomóż wyraźniej zobaczyć hojność Twoich darów i przyjmować je wdzięcznym sercem. Pozwól nam dołączyć do aniołów i świętych, którzy w niebie śpiewają pieśń uwielbienia: „Błogosławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i potęga Bogu naszemu na wieki wieków! Amen” (Ap 7,12).

Śpiew: „Przed tak wielkim” i błogosławieństwo.